

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei

Cuprind în duhul mângâierii cerul și pământul și curm o clipă iar și iar depărtarea cea așa de mare dintre om și Dumnezeu și grăiesc cu duhul cel de la facerea lumii ca să Mă fac auzit de toată făptura care a fost și care este și care vine și ca să tresalte la glasul Meu, al Făcătorului ei, iar numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, cuvântul cel de la început, prin care toate s-au făcut.

Cuvântul gurii Mele grăiește și se împarte acum în cer și pe pământ în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Unul Dumnezeu întru Treime lucrător, și prin care toate s-au făcut și se fac, precum este scris.

Amin, amin zic vouă, celor ce stăpâniți pe pământ peste popoare și neamuri și limbi fel de fel, deschideți cuvântului lui Dumnezeu ca să intre la voi și să vă grăiască stând în sfat cu voi! Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Alfa și Omega și am în stăpânire cerul și pământul și lumea oamenilor și tot ce este între cer și pământ, o, și vă am în stăpânire și pe voi, oricât de mari dați să vă credeți între voi și Mine, între Mine și voi peste oameni.

Cobor în nor deasupra pământului român și sunt însoțit de suite de îngeri care Îmi aco-păr slava Mea de Fiu al lui Dumnezeu Tatăl, din Care sunt născut mai înainte de vecii. Am întru venirea Mea cu norii cetele sfinților, armată cerească, așa cum este scris să vin la sfârșit de timp și să port nume nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Vă vestesc pe voi pe toți că de șaptezeci de ani Îmi las glasul și cuvântul peste pământul neamului român începând din anul 1955, și am avut și am în acest timp popor pregătit prin care Mi-am scris cartea Mea cea de azi ca să rămână cuvântul Meu și să mărturisească el peste noroade vremea venirii Mele cuvânt pe pământ după două mii de ani de la înălțarea Mea la Tatăl când am mărturisit că iarăși voi veni și am spus: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*», iar îngerii au grăit atunci celor ce Mă priveau înălțându-Mă și au spus: «*Acest Iisus pe Care Îl vedeți mergând la cer iarăși va veni precum L-ați văzut înălțându-Se de lângă voi*».

O, iată-Mă venind și cuvântând și vestindu-vă vouă venirea Mea, și de aceea vă îndemn să deschideți ca să intru la voi și să vă vestesc că vin curând, că vine Păstorul să păstorească și să-Și adune oile și să le gătească pentru ziua cea mare a slavei Sale, căci se apropie slava Mea, slava lui Dumnezeu peste pământ!

Am în România o cetate mică și un popor la care vin și-Mi las cuvântul ca să fie el trimis acolo unde caută să intre și să-și lase lucrarea sa. Așadar, deschideți Domnului! Vreți, nu vreți, deschideți-Mi! Intru la voi odată cu rostirea cuvintelor Mele de peste voi.

Mi-am ales această țară dulce Mie ca să vin și să-Mi lucrez în ea venirea Mea cea de la sfârșit de timp, căci ea s-a născut ca popor și neam odată cu nașterea Mea între oameni din trup de mamă Fecioară acum două mii de ani, și am așezat peste ea cămășuță de botez, încreștinând-o cu numele Meu și cu dragostea Mea pentru ea încă de la facerea lumii, când ea a fost primul petecut de pământ ieșit din ape, și de pe care am luat apoi și l-am zidit din lutul ei pe om și am însemnat-o a Mea ca să fie ea țara venirii Mele pe pământ la sfârșit de timp, după două mii de ani de nume mare peste ea, țară creștină de două mii de ani, cunoscută sub acest nume după credință și după har, suferind ea ca și Domnul ei în toate zilele de prigoană de la vrăjmași, de la satana și de la vremea cea de toate felurile a omului antichrist și rămânând a Mea și cu Mine sub slava drepte credințe, trecând prin încercări și neclătinându-se de pe piatra cea dintâi a bisericii Mele la începutul ei, și iat-o păstrând portretul Meu pe

fruntea ei, așa cum Eu, Iisus Hristos, am lăsat biserica Mea și viața ei prin apostolii Mei cei de atunci și prin urmașii lor apoi la începutul celor trei sute de ani de creștinism pe pământ, și prin care s-a păstrat mersul cel cu crucea și cu harul cel dintâi, și a mers turma Mea o mie de ani sub steagul ortodoxiei și s-a rupt apoi din ea mulțime mare trăgându-se în lături, o, și a rămas micuță turma lui Hristos sub dreptarul cel dintâi al bisericii Mele, iar țara română, țara Mea cea de azi prin venirea Mea la ea cuvânt peste pământ, a rămas ea ortodoxia Mea, mersul cel de la început al turmei drepte credințe, iar cei trași în lături s-au abătut și s-au rupt în multe turme și a trecut de atunci încă o mie de ani și iată-Mă venind acum pe pământ cuvânt să strig oile răzlețe și să le păstoresc Eu Însuși, căci trebuie să fie numai o turmă și numai un Păstor, o, și nu găsesc numai o turmă, numai o credință, că iată, găsesc necredință, găsesc lepădare de credință, lepădare de ortodoxie, de dreptarul cel de la început al mersului turmei lui Hristos, iar România Mea nu și-a schimbat crezul cel dintâi, chiar dacă faptele nu dovedesc la fel, dar pe fruntea acestui neam este scris țară ortodoxă, biserică cu rânduiala cea din părinți lăsată prin slujire bisericească și pentru mersul cel sfânt.

De aceea luați aminte voi, cei ce stăpâniți peste popoare și neamuri și limbi. Vine Domnul, vine Păstorul de oi, vine Hristos să-Și strige și să-Și adune și să-Și păstorească El Însuși turma Sa!

Vin Păstor din cer, precum este scris să lucrez venind, și trebuie să găsesc numai o turmă, o, numai una, nu două, nu trei, nu mai multe, ci numai una. Auziți voi ce spune Păstorul Cel din cer? Spun aceasta fiindcă acum o mie de ani a avut loc pe pământ o judecată, pe care nimeni n-a priceput-o atunci cu lucrarea ei, căci a fost despărțirea caprelor dintre oi și s-a tras la stânga mulțime mare și tot mai mare și Mi-a rămas mică turma ortodoxiei și s-a pornit asupra ei apoi de peste tot lucrarea lui antichrist și erezii fel de fel în toate timpurile, și popoare dușmănoase ca s-o lovească și ca să muște din trupul acestei țări, dar România Mea a rămas țară ortodoxă cu prețul multor jertfe sângeroase ale voievozilor ei și ale fiilor dreptei credințe, și iată-Mă, am ales-o să-Mi fie gazdă de venire a Mea acum, la sfârșit de timp, căci vine la ea *Cuvântul lui Dumnezeu*, vine Hristos la mireasă ca s-o păstorească și s-o curățească și s-o înnoiască prin har și prin credință, și iată, este ea țara Mea și vin s-o ocrotesc de peste tot și s-o țin sub mantia Mea pe cea care nu și-a vândut credința și numele prin veacuri de suferință fel de fel, iar acum o am pildă între popoare și chem neamurile pământului la masa Mea plină de cuvântul gurii Mele, de glasul Păstorului Care vine la oi și le cercetează și le leagă ranele și le vindecă mersul cu crucea, o, și trebuie să cadă cortina despărțiturii și să am numai o turmă.

Iar poporul cel de demult, poporul evreu să se încreștineze și să se boteze în Hristos dacă voiește să nu-și piardă alegerea, dacă voiește să Mă aibă de Dumnezeu și de Mântuitor, după ce și-a scris pe pământ nume de popor răstignitor al lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, când am venit să-l cercetez din partea Tatălui, iar el, știindu-Mă moștenitorul cel trimis de Tatăl, M-a dat la moarte pe cruce ca să-Mi ia turma și via, dar Eu am înviat și am luat via Mea și am dat-o neamului creștinesc, care Mă moștenește și căruia Îi sunt Păstor, dar Îi sunt și Judecător.

Și iată, iată ce veste las acum spre știre, căci slujitorii și creștinii ortodocși, și mai ales preoții care nu cred în cuvântul Meu cel din vremea aceasta, sunt aceștia cu cei necredincioși socotiți, dacă au dat de cuvântul Meu și l-au lepădat cu mintea lor semeță ca și a celor de acum două mii de ani care M-au dat în lături prin semeția minții lor, și nicidecum nu s-au umilit pentru faptele lor rele și trufașe în fel și chip, depărtându-se ei de Dumnezeu pentru ei înșiși, o, și nu este păcat mai greu ca și necredința, ca și despărțirea de Dumnezeu prin necredință, căci cei ce se despart de Mine fac aceasta pentru păcatul în care stau și rămân, o, și rămân ei cu dorințele lor și cu lumea și cu tot ce îl îndeamnă pe om să se despartă de Mine

pentru cele dinăuntrul lui, ca și Adam, care s-a ales pe sine și a căzut de la Dumnezeu și din rai.

Amin, amin zic vouă, celor ce căutați după Dumnezeu așa cum știți voi pe cărări lătur-nice, care nu duc nicăieri, opriți-vă și ascultați! De două mii de ani aștept pocăința celor căzuți din dreapta credință, o, și trebuie umilință multă pentru cei căzuți în robia păcatului și a despărțirii de Dumnezeu, și trebuie cap întors spre cer pentru cei greșiți și pribegi în Babilonul cel de peste tot, căci pilda proorocului Daniel grăiește deslușit când el a mărturisit în robia Babilonului păcatele lui și ale strămoșilor lui, umilindu-se pentru el și pentru ei ca să atragă mila lui Dumnezeu peste cei rămași sub pedeapsă și robie după vremi de neascultare de Dumnezeu.

O, nu mai vin spre cer rugăciuni de așa fel, nu mai vin. Nu se mai vede îndreptare prin pocăință ca în vremea primilor creștini când era umilință și căință și când vorbeau ei despre greșelile lor când se întâlneau pentru cercetare. La fel și sfinții, își arătau greșelile lor în rugăciuni spre cer și se rugau pentru iertarea lor și a celor de dinaintea lor, dar azi mai vorbesc așa creștinii? Mai au ei grijă să se vindece unii pe alții de greșeli? O, nu mai au niciun rod întâlnirile frățești și bisericești, și nu folosesc dacă nu se urmărește vindecarea de greșelile care îi despart pe ei de Dumnezeu.

Voi, fii creștini ai turmei ortodoxe, nimic să nu vă fie mai mult în îndeletnicirile voastre ca și strângerea frățească pentru curățirea și iertarea greșelilor pe care ca niște oameni le săvârșiți în zilele voastre pe pământ cu lucrul, cu cuvântul și cu mintea mai ales, în care voi vă pitiți cu cele rău lucrate de voi înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu.

Trebuie duh de rugăciune între tine și Dumnezeu, iubite creștin, o, și nu te mulțumi că-ți faci pravila creștinească dacă n-ai duh de rugăciune statornică pentru neclătinare, pentru legătura duhului tău cu Duhul Meu, că numai așa diavolul cel dușman nu poate asupra vieții tale, căci este dat de gol. O, nu asculta de la diavol. Ascultă numai de la Dumnezeu, Care te păstorește spre sfințenie, căci diavolul dă târcoale să te prindă în neascultare și să te arunce în necredință față de cuvântul Meu de Păstor, căci vin din cer și te păstoresc, fiule creștin. Vă învață rugăciunile sfinților cât se umileau, cât de păcătoși se credeau și cât cereau mila Mea pentru ei, fiilor.

O, iubiți privegherea și rugați-vă mereu, voi, fii creștini păstoriți de cuvântul Meu cel din vremea Mea cu voi! Iubiți doar somnul cel de la Dumnezeu, nu cel de la voi, o, fiilor. Zadarnic vă treziți dimineța și vă culcați târziu dacă nu v-ar da Domnul somn, iubiților, așa este scris, iar ce este mai mult este de la diavol, este de la trup, și vă ține departe de Dumnezeu și de sfinții Lui. De aceea privegheați și rugați-vă, și numai așa ispita se depărtează și vă păziți de ea, numai să credeți ceea ce vă spun Eu vouă.

E vreme de post și de rugăciune, o, și ce frumoasă este ea la Dumnezeu și la voi, ce frumoasă, fiilor creștini! Niciodată nu este omul mai frumos ca și în vreme de post, când el are în fire prin lucrare mai mult rânduiește bisericești peste viața sa de zi cu zi.

E zi de duminică, e duminica ortodoxiei și se dă citire în cetatea cuvântului Meu cărții Sinodiconului, cartea soboarelor bisericii ortodoxe, și prin care se binecuvintează calea cea dreaptă și fiii cei credincioși ai bisericii lui Hristos, și se anatemizează cei ieșiți din rânduiala bisericii dintâi, lăsată de Mine prin ucenicii Mei și prin urmașii lor apoi, călăuziți de Duhul Sfânt pentru mersul turmei creștine după rânduiala cea după plăcerea Mea.

Iar voi, fii ai cuvântului Meu din vremea aceasta, fiți binecuvântați prin lucrările Mele cu voi și prin cuvântul Meu cu care vin la voi și vi-l dau spre împărțire peste pământ, căci chem la dreapta credință pe cei despărțiți și spun tuturor așa:

Nu va fi pace și dulce pe pământ și peste neamuri, decât atunci când cei ce caută după Dumnezeu se vor strânge într-o sobornicească și apostolească biserică și turmă a lui Hristos, ca să fie ea ca la începutul ei cel de acum două mii de ani, după rânduiala sfinților

părinți călăuziți de Duhul Sfânt peste biserică, și mai ales după rânduiala celor trei mari sfinți ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan, vrednici să primească ei de la Dumnezeu și să împartă peste turmă și să-i întărească mersul cel sfânt.

Iar cei ce s-au desprins din turma cea una de atunci, s-au dat singuri anatemei și ereziilor anatemizate în toate vremile de către cei rămași și plini de har în dreapta credință, și se numește ea calea crucii, calea ortodoxiei, credința neamului român, începând de la Hristos și până azi neschimbată, și prin care Eu, Cuvântul lui Dumnezeu, lucrez cu mare har de înviere și de înnoire a lumii ca să fie sub cer o lume nouă, lumea creștină după duh și adevăr, după chipul și asemănarea Mea, lumea cea nouă.

Și-Mi las acum numele Meu cel nou pe cartea cea de azi, lăsată scrisă în cetatea cuvântului Meu pe meleagul neamului român, ca să fie ea trimisă peste pământ la popoare, la neamuri și la limbi, chemate să vină înapoi la credința și viața cea de la început a turmei lui Hristos.

Și am păstorit în zi de duminică ortodoxiei și am dat hrană cerească celor care Tatăl Meu Mi-i dă să-i păstoresc și să-i păstrez pe ei ai Mei și în dragostea Mea și să le spun lor:

Rămâneți ai Mei, rămâneți întru iubirea Mea și creșteți-vă unul pe altul pentru Mine și fiți una, ca și Eu să fiu una cu voi și să vă spun mereu cu duh și cu dor: rămâneți, o, rămâneți întru iubirea Mea, fiilor!

Iar pe cei desprinși din sânul bisericii Mele de două mii de ani vie și lucrătoare peste pământ, îi chem și îi aștept la masa cuvântului Meu, dacă vor alege întoarcerea lor la Mine și la Tatăl, căci Tatăl îi așteaptă.

Și-Mi las acum numele pe cartea aceasta care poartă numele Meu cel nou, numele Meu cel de la sfârșit de timp: Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Amin, amin, amin.

16-02/01-03-2026